

۲۰۱۶/۰۲/۰۴

حمید انوری

مبارزه با سرطان

امروز پنجشنبه چهارم فبروری ۲۰۱۶ میلادی که برابر است با ۱۵ دلو ۱۳۹۴ هجری شمسی، روز جهانی مبارزه با مرض مهلك "سرطان" است. در مورد این "مرض" مهلك و خانمان برانداز همه خوب اطلاع داریم که کدام معلومات در اختیار مردم جهان قرار داده شده است و همه ساله هم، چه در این روز مشخص و چه در روز های دگر سال، تلاش های فراوان صورت گرفته و می گیرد تا مردم جهان را از علل مبتلا شدن به این "مرض" مطلع سازند و راه های جلوگیری از آنرا که البته امکانات آن با هزاران درد و دریغ تا اکنون کمتر از یک فیصد است، روشن سازند و نیز اقسام و انواع تداوی آنرا که مصارف گزافی را می طلبد، پیشکش کنند.

در ایالات متحده امریکا در هر ایالت و هر شهر یکی دو مرکز "تداوی" سرطان حتماً وجود دارد، اما اکثراً این مراکز مختلف همانگونه که از نام های شان پیداست، حد اکثر جهت تطبیقات طبی بوده و کمتر با تداوی سروکار دارند. در کشور های اروپائی شاید وضع اندکی بهتر از امریکا باشد، اما با تأسف که هنوز خبر خوشی در مورد جلوگیری و یا هم تداوی سرطان، از هیچ گوشه دنیا به گوش نمی رسد. نظر به گزارش "بی بی سی"، در افغانستان هم تعداد مبتلایان به سرطان در حال افزایش است و قرار اظهارات وزیر صحت عامه کشور، هیچگونه امکانات جهت تداوی سرطان در داخل کشور وجود ندارد.

با تجربیات متعددی که این کمترین در قسمت ندای سرطان در مراکز مختلف تحقیقاتی سرطان (Cancer Research Center) در ایالات متحده آمریکا دارد و نیز چشم دید های متواتر، خون دل خوردن ها و تلاش های خستگی ناپذیر و دراز مدت، به این نتیجه رسیده است که "سرطان" یک منبع غنی درآمد برای شفاخانه ها، مراکز طبی، دکتوران و کارکنان شفاخانه ها و نیز منبع عظیم مالی جهت به چرخش نگهداشتن این گونه درمانگاه ها و مراکز و لابراتوار ها و... به حساب میرود.

هموطنان ما خود میتوانند از طریق اینترنت، "گوگل"، کتاب ها، شفاخانه ها و مراکز سرطان در مورد این "مرض" مهلک معلومات به دست آورند، اما اطمینان داشته باشند که آنچه به دست می آورند، همان خواهد بود که تا امروز بصورت بسیار سنجیده شده در اختیار شان قرار داده می شود و نه کم و نه زیاد. جهت وضاحت بیشتر در زمینه می شود یک پرسش اساسی را مطرح کرد، پرسشی که یکی از هموطنان بسیار حساس و ذره سنج و متشبهت ما از این کمترین مطرح کرد و من پاسخی نداشتم. پرسش اینگونه مطرح گردید: آیا هرگز به یاد داری که یکی از رؤساء جمهور ایالات متحده (و شاید هم اروپا) با مرض سرطان دست و پنجه نرم کرده و در اثر ابتلا به سرطان درگذشته باشد؟ آیا شما چنین چیزی را به یاد دارید هموطنان؟!

هموطنان ما اگر روزمره از ویتامین B17 بصورت متواتر و مسلسل استفاده کنند، امید قوی وجود دارد که تن نازنین شان هرگز روی سرطان را نبیند که ما را آرزو همین است. به هر حال بیشتر از این سخن را به درازا نکشیده و یک مطلب جالب، مفید و مهم را در زمینه انتخاب نموده به مناسبت "روز جهانی مبارزه با سرطان" خدمت هموطنان تقدیم میدارم تا چه قبول افتد و چه اندر نظر آید:

"سرطان" رازی که افشا شد!

سرطان مرض نیست، تجارت است!!

پروفسور ناندیتا داوسن از یونورستی کمبریج میگوید، کلمه ای به نام سرطان دروغ است...

درمان سرطان را به ما اشتباه اطلاع داده اند.

شاید باور تان نشود. اما سرطان یک بیماری نیست، بلکه یک تجارت است.

سرطان آنقدر شیوع پیدا کرده که پیر و جوان و کودک و همه را مبتلا کرده است...

این گزارش "دستهای پنهان گردانندگان دنیا" را آشکار و آنان را عصبانی میکند.

آیا میدانید که کتاب "world without cancer" یعنی "دنیای بدون سرطان" هنوز اجازه ترجمه به خیلی از زبانهای دنیا را پیدا نکرده است.

◆ این را بدانید که بیماری به نام سرطان وجود ندارد.

◆ سرطان عبارت است از فقط کمبود ویتامین B17. چیز دیگری نیست.

◆ از کیموترابی، جراحی، شعاع دادن و یا خوردن داروهای با عوارض سنگین خودداری کنید...

به یاد آورید که چرا در زمان سابق تعداد بسیار زیادی از دریانوردان بنام مرض (اسکوربیت) جان خود را از دست دادند.

(اسکوربیت) بیماری که جان انسانهای بیشماری را گرفت...

و تعدادی از این راه درآمد هنگفتی بدست آوردند ...

بعدها کشف شد که اسکوربیت فقط کمبود ویتامین C بود، یعنی اینکه یک بیماری نبود.

سرطان هم همین طور است.

دنیای استعمار و دشمنان بشریت، صنعت سرطان را ایجاد کرده اند و آنرا تبدیل به یک تجارت نموده اند.

از سرطان درآمد های میلیارد دلاری کسب میکنند.

این موضوع بسیار طولانی و عمیق است، تاریخچه پیدایش صنعت سرطان از جنگ جهانی دوم به بعد رونق

گرفت و در پشت پرده چه اتفاقاتی رخ داده است:

پس برای مقابله با سرطان اینهمه طول و تفصیل و مخارج هنگفت لازم نیست تا جیب استعمارگران را پر کنید،

فقط پیش گیری و درمان با راهکارهای ذیل به آسانی حاصل می شود.

◆ هر روز فقط ۱۵ تا ۲۰ عدد خوردن خسته زرد آلو کافیهست. (خسته زردآلوی تلخک)

اگر سرطان دارید اول تلاش کنید تا بفهمید که سرطان چیست؟

نترسید!

اول تحقیق کنید...

تکرار میکنیم آیا امروزه کسی از بیماری به نام اسکوربیت میمیرد؟

نه! چون درمان میشود.

سرطان چه؟

سرطان را به صورت یک صنعت در آورده اند...

در حالی که راه درمانش خیلی وقت پیش پیدا شده...

◆ کمبود ویتامین B17

فقط همین

- جوانه گندم بخورید

- جوانه گندم داروی اعجاب آور ضد سرطان است.

- جوانه گندم منبع غنی اکسیژن مایع و حاوی قویترین ماده ضد سرطان طبیعی به نام "Leatril" میباشد، که

این ماده در خسته سیب نیز موجود است.

◆ صنعت دارویی امریکا شروع به اجرای قانون منع تولید "Leatril" نموده، ولی این دارو در مکزیک تولید

و فروخته میشود و به صورت قاچاق وارد امریکا میشود.

◆ مانر در کتابی به نام "مرگ سرطان" موفقیت درمان با "leatril" را بالای ۹۰٪ بیان کرده است.

منابع آمیگدالین یا ویتامین B17

غذاهای حاوی ویتامین B-17 شامل:

- هسته یا دانه میوه جات: بیشترین غلظت ویتامین B-17 در طبیعت را شامل می شود که شامل خسته سیب،

زردآلو، شفتالو، ناک، آلو و آلو بخارا است.

-**غلات لوبیاها:** شامل باقلی، جوانه عدس، لوبیا و نخود درست.

-**مغزها:** بادام تلخ (غنی‌ترین منبع B-17 در طبیعت) و بادام هندی

-**توت‌ها:** تقریباً همه توت‌ها مانند توت سیاه(شاه توت)، قره‌قاپ* و اشتابری(Strawberry)

-**دانه‌ها:** کنجد، دانه جو، برنج قهوه ای(نصواری)، دانه گندم سیاه، دانه کتان(flaxseed)**، ارزن و

جودر***

این ویتامین در غلات و هسته زردآلو، مخمرآب جو، آب برنج جوش داده شده و کدو نیز یافت میشود

جودر***

Flax seed **

*قره قاط – نام علمی "Ribes rubrum"

اکنون قضاوت با شما و خود در مورد تحقیق، تجسس و مطالعه کنید که تا چه اندازه درک این مطلب قابل فهم میتواند باشد که "سرطان" یک بیماری طبیعی است و یا ساخته دست بشر، همینگونه است "ایدز" که خواهی نخواهی باید به گونه ای پیوندی به افریقای به غارت برده شده و گرسنه برایش بزنند و بسا امراض دگر. اگر سرطان یک بیماری طبیعی است که نظر به آنچه دکتوران میخواهند ما و شما قبول کنیم که "حجرات آن بصورت طبیعی در بدن هر انسان وجود دارد، اما از بعضی ها این حجرات نظر به دلایل ایکه هنوز معلوم نیست، فعال گردیده و باعث مرض و مرگ و میر می شود، و از عده دگر هرگز فعال نمی گردند و..."، پس بر میگرددیم به همان پرسش نخست که چرا تا امروز یک رئیس جمهور امریکا و یا هم یکی از افراد خاندان سلطنتی انگستان به این مرض مبتلا نگردیده اند؟!